

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/25/2020
Identifikačné číslo spisu: 1610208443
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Bajánková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1610208443.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a členov senátu JUDr. Viery Petříkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v spore žalobcov 1/ N.. T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, X. a 2/ N.. Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, X., obidvoch zastúpených Advokátska kancelária JUDr. Pavol Kollár, s.r.o., so sídlom Lehotského 4, Bratislava, IČO: 36757276, proti žalovanému N.. G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.Č. XX, T., zastúpenému advokátom JUDr. Ľubomírom Nemčekom, so sídlom Čajkovského 5, Bratislava, o zaplatenie 11.900,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 6C/3/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. apríla 2019 sp. zn. 5Co/17/2019 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalobcovia m a j ú spoločne a nerozdielne voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej iba „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 26. júna 2018 č. k. 6C/3/2011-338 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 11.900,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 31.07.2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcom priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že žalobcovia sa domáhali zaplatenia čiastky 11.900,- eur, ktorú odovzdali žalovanému v hotovosti dňa 16.09.2009 ako príspevok na vybudovanie inžinierskych sietí a komunikácie s tým, že v prípade ich nevybudovania do 30.06.2010 bude tento príspevok vrátený do 30 dní. Okresný súd mal preukázané, že dňa 16.09.2009 uzavreli žalobcovia ako kupujúci so žalovaným ako predávajúcim kúpnu zmluvu, ktorou žalobcovia nadobudli vlastníckeho právo k nehnuteľnostiam v kat. úz. P. I. za účelom výstavby rodinného domu za kúpnu cenu 43.200,- eur, prevzatie ktorej žalovaný potvrdil podpisom tejto zmluvy. V čl. VIII bodu 8.5. kúpnej zmluvy sa žalovaný zaviazal zabezpečiť potrebné projekty a povolenia na výstavbu sieťových pripojení a činností spojených s výstavbou sietí

(plyn, voda, elektrina, predpríprava kanalizácie) a prístupových osvetlených komunikácií a ich samotnú realizáciu na svoje náklady najneskôr do 30.06.2010. Dňa 16.09.2009 žalovaný písomne potvrdil, že od žalobcov dňa 16.09.2009 prevzal sumu 11.900,- eur ako príspevok na vybudovanie sietí a prístupovej komunikácie v lokalite L. J. P. I.G. s tým, že v prípade nevybudovania sietí a komunikácie do 30.06.2010 bude príspevok vrátený do 30 dní. Žalovaný svoj záväzok vybudovať inžinierske siete a prístupovú komunikáciu do 30.06.2010 nespĺnil. Žalobcovia listom zo dňa 20.07.2010 žiadali žalovaného o stanovisko k termínu dokončenia vybudovania a zapojenia inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie, ktoré mal realizovať do 30.06.2010, keďže nemôžu pokračovať v stavebných prácach a vznikajú im zvýšené náklady. Žalovaný sa listom zo dňa 28.07.2010 žalobcom ospravedlnil za nedodržanie termínu dokončenia vybudovania a zapojenia inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie, ktoré mal realizovať do 30.06.2010 a oznámil, že reálny termín dostavby je 31.08.2010. Listom z 15.08.2010 žalobcovia vyzvali žalovaného na vrátenie vyplateného príspevku 11.900,- eur na vybudovanie sietí do troch dní od doručenia výzvy, keďže siete žalovaný nezrealizoval v dohodnutom termíne do 30.06.2010. Rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Malackách č. OÚŽP-2011/00956/190/CHZ zo dňa 28.06.2011 bolo povolené užívanie stavby SO 03 Vodovod pre obytnú zónu RD, L. J., P. I.. Dňa 27.07.2011 pod č. k. S-38/2011/KR vydala Obec P. I. kolaudačné rozhodnutie, ktorým povolila užívanie stavby - Stavebný objekt SO 04 - rozšírenie verejného vodovodu a prípojky plynu pre obytnú zónu RD, L. J., P. I. a dňa 11.06.2012 kolaudačné rozhodnutie č. S-48/2011/KR, ktorým povolila užívanie stavby - rozvody NN. Podľa informácie Obce P. I. z 12.12.2017 žalovaný ako stavebník nepodal žiadosť o kolaudáciu stavby „Obytná zóna rodinných domov, Lokalita L. J. - P. I.“ stavebný objekt: SO 01 komunikácia a chodník. Podľa stavebného povolenia Obce P. I. č. j. S-105/20110/SP zo dňa 10.03.2010 mal mať stavebný objekt SO 01 - komunikácia a chodník povrchovú úpravu komunikácie asfaltový betón. Ide o jednosmernú komunikáciu napojenú na miestnu komunikáciu, asfaltová cesta mala byť vybudovaná v dvoch pruhoch o šírke 4,5 m s ostrovčekom s prepojením na miestnu komunikáciu. Chodník má byť prístupný pre osoby s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, v mieste prechodu pre chodcov mala byť osadená dlažba pre nevidiacich a šírka chodníka má byť 1,5 m. Stavba mala byť vyhotovená do 24 mesiacov od právoplatnosti stavebného povolenia. Z obhliadky cestnej komunikácie konanej dňa 16.05.2018 súd prvej inštancie zistil, že asi 1 cesty zo strany napojenia na miestnu komunikáciu je vyložená makadamom. Ostatok cesty má betónový povrch, čo je finálna podoba cesty. Podľa žalovaného (zrejme má byť žalobcov, pozn. dovolacieho súdu) táto časť cesty nie je v súlade s projektovou dokumentáciou, na ceste chýba dopravné značenie aj kryty na odpad dažďovej vody. Podľa žalovaného tieto kryty boli osadené, avšak boli odcudzené. Doposiaľ na uvedenú stavbu nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie. Betónový dlažbový chodník je v cca 1 dĺžky na jednej strane zarastený burinou, nepriechodný a neudržiavaný, žalovaný v deň ohliadky začal práce s odkrývaním tejto časti. Žalovaný v deň ohliadky uviedol, že dňa 16.05.2018 začal stavebné práce na dokončení cestnej komunikácie podľa projektovej dokumentácie v časti pozemku, ktorý je vo vlastníctve obce. Od konania ohliadky žalovaný nebol schopný zabezpečiť projektovú dokumentáciu a nepožiadaval o kolaudáciu prístupovej cesty, keďže táto nie je projektovo dokončená.

1.2. Žalobcovia uviedli, že žiadna iná dohoda ohľadne realizácie vybudovania inžinierskych sietí okrem znenia v kúpnej zmluve medzi účastníkmi uzavretá nebola. Žalovaný v roku 2009 inzeroval predaj pozemkov cez svoju spoločnosť v cene 43,- eur za m² s tým, že v tejto cene sú zahrnuté všetky inžinierske siete (voda, plyn, elektrina, príprava na kanalizáciu, osvetlenie vrátane kompletného právneho a bankového servisu). Žalobcovia kupovali od žalovaného celkom 988 m², pričom pri cene 43,- eur za m² by kúpna cena predstavovala 42.484,- eur, ale v roku 2009 uhradili kúpnu cenu 43.200,- eur. Z výpovede žalobcu 1/ okresný súd zistil, že v roku 2009 žalovaný predával asi 10 stavebných pozemkov vo P. I. na výstavbu rodinných domov na jednej ulici. Ubezpečil ich, že do leta budúceho roku budú hotové všetky inžinierske siete vrátane elektriky a komunikácie. Pri dodržaní termínu realizácie inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie sa žalobcovia rozhodli prispieť žalovanému na vybudovanie týchto sietí. Výstavbu rodinného domu si žalobcovia objednali na máj 2010, avšak žalovaný ani jednu z inžinierskych sietí, ale hlavne prístupovú komunikáciu do leta 2010 nezabezpečil a žalobcovia mali aj s jedným susedom veľký problém dovieť na pozemok stavebný materiál. Medzi žalobcami a žalovaným došlo k uzatvoreniu ďalšej - druhej zmluvy tiež dňa 16.09.2009. Táto nepomenovaná zmluva bola uzatvorená ústnou formou s rozvazovacou podmienkou v súlade s § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Predmetom tejto zmluvy bolo zaplatenie „motivačného“ príspevku a vybudovanie sietí a prístupovej

komunikácie v lokalite L. J., P. I. do 30.06.2010 s tým, že v prípade nevybudovania sietí a komunikácie do 30.06.2010 bude príspevok vrátený do 30 dní. Žalovaný potvrdil svojím podpisom prevzatie peňazí od žalobcu v hotovosti vo výške 11.900,- eur. Pri zaplatení príspevku 11.900,- eur nešlo o taký synalagmatický záväzok, že uvedená suma je odplatom za vykonanie prác a výkonov za inžinierske siete, pretože to bol motivačný príspevok podmienený vybudovaním sietí a komunikácie do 30.06.2010. Odplata za inžinierske siete bola súčasťou kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy. Dôkazom o tom, že žalobca dňa 16.09.2010 disponoval hotovosťou 43.200,- eur a 11.900,- eur, spolu 55.100,- eur, sú výpisy o výbere hotovosti 23.000,- eur z osobného bankového účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, o výbere hotovosti 12.000,- eur z osobného bankového účtu žalobcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a o výbere hotovosti 20.000,- eur z firemného účtu žalobcu SOFNET, s.r.o., ktoré boli vykonané dňa 16.09.2009, v deň vystavenia potvrdenia o prevzatí kúpnej ceny 43.200,- eur a potvrdenia o prevzatí sumy 11.900,- eur. Poukázali na odpor žalovaného proti vydanému platobnému rozkazu, v ktorom žalovaný uviedol, že na základe dohody žalobcovia dobrovoľne prispeli na vybudovanie sietí a komunikácie sumou 11.900,- eur a on im prijatie tohto príspevku potvrdil v potvrdení vystavenom dňa 16.09.2009. Na pojednávaní dňa 21. januára 2014 právny zástupca žalovaného uviedol, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu ďalšej zmluvy, podľa ktorej sa žalobcovia zaviazali prispieť na financovanie prístupovej komunikácie a inžinierskych sietí sumou 11.900,- eur a na pojednávaní 03. júla 2014 právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný ponúkol žalobcom úhradu žalovanej istiny s tým, že túto pohľadávku by uhradil buď v celosti do konca roku 2014 alebo v splátkach s tým, že by platilo stanovisko žalobcov, že mu odpustia úroky. V dohode o urovaní zo dňa 07.07.2014 sa žalovaný zaviazal splatiť dlh veriteľom v celkovej výške 16.168,81 eur v dvoch splátkach. V dohode o urovaní je uvedený odkaz na § 570, pričom dohodu o urovaní upravuje § 585 Občianskeho zákonníka. Z obsahu dohody je zrejmé (článok II.), k čomu sa žalovaný zaviazal a na čom sa zmluvné strany dohodli, a to aj v prípade, ak nový záväzok z urovnania nebude splnený. K vybudovaným inžinierskym sieťam a cestnej komunikácii žalobca 1/ uviedol, že mu bolo doručené kolaudačné rozhodnutie na pripojenie sa k plynu. Je pripojený na vodu a elektrinu, ale kolaudačné rozhodnutie nemá, pretože zrealizovaný prívod elektriny nebol ešte skolaudovaný. Doposiaľ nie je dokončená a skolaudovaná prístupová komunikácia. Dve tretiny tejto prístupovej komunikácie sú ukončené betónovým telesom cesty, čo je finálna verzia komunikácie a v tomto betónovom telese cesty sú umiestnené ničím nezabezpečené šachty. Jedna tretina komunikácie je bez akéhokoľvek podkladu, kde po čase bol navezený nasekaný asfalt, ktorý vyzeral ako už použitý. Tento je rozvalcovaný a už je rozjazdený autami, spôsobuje poškodzovanie pneumatík. Chýba finálna, niekoľkokentimetrová vrstva komunikácie. Chodníky a obrubníky na komunikácii sú, nie je na nej dopravné značenie. Podľa stavebného povolenia mala byť komunikácia celobetónová a skolaudovaná. Žalovaný vypovedal, že so žalobcami uzavrel kúpnu zmluvu, kde v rámci kúpnej ceny boli dohodnuté aj všetky inžinierske siete vrátane prístupovej cesty tak, ako je to uvedené v bode 8.5. kúpnej zmluvy. Nedodrжал termín dokončenia inžinierskych sietí vrátane prístupovej komunikácie, pretože mal problémy s dodávateľom týchto prác. Potvrdil, že od žalobcov prevzal kúpnu cenu 43.200,- eur a v ten istý deň podpisoval aj potvrdenie o ďalších 11.900,- eur, ktoré ale v skutočnosti neprevzal. Táto suma predstavovala časť kúpnej ceny určenej ako príspevok na siete. Žalobcovia chceli mať časťku z kúpnej ceny na inžinierske siete špecifikované. Preto si vzájomne špecifikovali sumu, ktorá pripadala na inžinierske siete a v rámci podpísaného potvrdenia sa dohodli, že ak tieto inžinierske siete a prístupovú komunikáciu žalovaný nevybuduje do 30.06.2010, peniaze vráti. Poukázal na ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je potrebné tento vzťah posudzovať, keďže inžinierske siete a prístupová komunikácia bola v priebehu konania zrealizovaná a žalobcovia ich môžu využívať.

1.3. V priebehu konania žalovaný navrhol, že žalovaný pohľadávku žalobcom uhradí do konca roku 2014 a podpíše dohodu o urovaní. Účastníci sporu podpísali dohodu o urovaní dňa 07.07.2014. Jej obsahom bola špecifikácia pohľadávky žalobcov ako istina vo výške 11.900,- eur, úrok z omeškania 9 % ročne z tejto istiny od 31.07.2010 do zaplatenia a trovy konania 4.268,812 eur. Strany sporu sa dohodli, že ak žalovaný uhradí istinu 11.900,- eur a trov konania 4.268,81 eur, spolu 16.168,81 eur v dvoch splátkach, nebudú si žalobcovia uplatňovať zaplatenie úrokov z omeškania. Žalovaný sa zaviazal splatiť svoj dlh v sume 16.168,81 eur v dvoch splátkach po 8.084,40 eur do 30.09.2014 a do 30.11.2014. Žalobcovia sa zaviazali, že po zaplatení tejto sumy zoberú žalobu späť. Žalovaný dohodu o urovaní nedodrжал, dlh nezaplatil a tvrdil, že dohoda o urovaní je neplatná podľa § 39 Občianskeho

zákonníka (ďalej aj „OZ“), lebo o dohodu o urovaní podľa § 570 OZ nejde - nedefinuje sa v nej nový záväzok dlžníka, ale len deklaruje nárok žalobcov, ktorý si žalobou uplatnil.

1.4. Okresný súd po citácii ustanovení § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žalobe vyhovel vychádzajúc z toho, že v deň podpisu kúpnej zmluvy žalovaný podpísal a vydal žalobcom potvrdenie o prevzatí sumy 11.900,- eur predstavujúcej ich príspevok na vybudovanie sietí a prístupovej komunikácie s tým, že v prípade nevybudovania sietí a komunikácie do 30.06.2010 bude príspevok vrátený do 30 dní. Žalovaný nepoprel tieto skutočnosti, avšak tvrdil, že tento príspevok samostatne neprevzal, ale išlo o časť kúpnej ceny, z ktorej túto sumu po dohode so žalobcami určili ako príspevok na vybudovanie inžinierskych sietí. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno k tomuto tvrdeniu. Preukázané bolo, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu ďalšej samostatnej zmluvy, podľa ktorej žalobcovia poskytli žalovanému sumu 11.900,- eur ako príspevok na vybudovanie sietí a prístupovej komunikácie v lehote do 30.06.2010, inak príspevok vráti. Túto sumu uhradili žalovanému nad rámec zaplatenej a dohodnutej kúpnej ceny 43.000,- eur, ako vyplýva z výpisov z účtu žalobcu 1/, z tvrdení žalovaného v podanom odpore a z tvrdenia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 21.01.2014. Dojednanie o poskytnutí samostatného príspevku 11.900,- eur žalovanému potvrdzuje aj dohoda o urovaní uzavretá stranami sporu v priebehu súdneho konania, a to vychádzajúc z jej obsahu podľa § 585 Občianskeho zákonníka, nie podľa § 570, ako je uvedené v dohode. Uzavretá dohoda nespĺňa náležitosti §-u 570 Občianskeho zákonníka, upravujúceho dohodu o zriadení nového záväzku. Na rozdiel od privatívnej novácie má urovanie (dohoda o urovaní) rovnaké právne účinky, ako keby medzi stranami platila pôvodná dohoda. Predpokladom urovania je spornosť či pochybnosť doterajších práv a povinností resp. záväzku. Urovanie možno tiež ponímať ako čiastočné odpustenie a čiastočné uznanie dlhu. Dlžník čiastočne uznáva to, čo bolo dosiaľ medzi stranami sporné alebo pochybné a veriteľ mu dlh čiastočne odpúšťa. Urovanie môže spočívať i v tom, že účastníci po vzájomnom vysvetlení uznajú svoje práva a povinnosti v plnom rozsahu. Právne následky dohody o urovaní sú tie, že doterajší záväzok sa zrušuje a nahrádza novým, vyplývajúcim z urovania a zabezpečenia práv, ktorých sa dohoda týka, trvá naďalej. Pre splnenie dlhu nastáva nová doba splatnosti s novou premlčacou dobou. V tomto zmysle bola dohoda o urovaní uzavretá medzi stranami sporu výslovne podľa § 585 Občianskeho zákonníka, a to platne. Žalovaný v dohode fakticky uznal svoj záväzok vrátiť žalobcom poskytnutý príspevok v prípade, že nezrealizuje siete a prístupovú komunikáciu v lehote do 30.06.2010. Žalovaný dohodu o urovaní nespĺnil, nedošlo k späťvzatiu žaloby žalobcami a k ukončeniu sporu tak, ako vyplýva zo samotnej dohody o urovaní.

1.5. Okresný súd skonštatoval, že strany sporu okrem kúpnej zmluvy uzatvorili ďalšiu, nepomenovanú zmluvu, ktorou mali žalobcovia vôľu motivovať žalovaného a zabezpečiť si splnenie plnenia, na ktoré sa žalovaný zaviazal v kúpnej zmluve, a to v lehote, na ktorú sa v zmluve zaviazal (dodržanie termínu). Nepomenovaná zmluva bola uzavretá ústnou formou s rozvázovacou podmienkou v súlade s § 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže od jej splnenia záviselo, či následky, ktoré už nastali, pominú. Pri uzatváraní konkrétnej zmluvy totiž môžu byť medzi účastníkmi také okolnosti, že už v čase uzatvárania zmluvy bude aspoň jeden zmluvný partner vedieť, že v prípade nesplnenia dojednaného zmluvného záväzku druhou zmluvnou stranou nebude mať záujem na ďalšom trvaní zmluvy. V žiadnom prípade podľa okresného súdu nešlo o záväzok resp. dohodu o tom, že uvedený príspevok je odplatom za vykonanie prác a výkonov na výstavbe inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie a nešlo ani o špecifikovanie časti kúpnej ceny vyjadrujúcej príspevok na vybudovanie sietí a prístupovej komunikácie, pretože poskytnutie príspevku bolo podmienené len dodržaním termínu vybudovania sietí a prístupovej komunikácie. Súd potom nemohol aplikovať § 560 Občianskeho zákonníka o výhrade nesplnenia zmluvy a vzájomnom podmienenom plnení. Synalagmatický záväzkový právny vzťah v zmysle § 560 prvej vety Občianskeho zákonníka vznikne len v prípade, že si účastníci podľa zmluvy majú poskytnúť vzájomné plnenia súčasne, t. j. k rovnakému okamihu (rozhodnutie NS ČR z 29.11.2007 sp. zn. 33Odo/171/2006). Toto ustanovenie sa vzťahuje iba na prípady, keď si účastníci podľa zmluvy majú plniť navzájom, t. j. keď je právo jedného účastníka zmluvy na plnenie podmienené (závislé) od jeho povinnosti plniť druhému účastníkovi. Ustanovenie § 560 druhá veta Občianskeho zákonníka sa týka prípadu, keď jeden z účastníkov zo vzájomne zaväzujúceho záväzku je povinný plniť vopred. Takáto povinnosť môže vyplývať zo zmluvy alebo ju môže založiť zákon. O takýto prípad synalagmatického záväzku, dôsledkom ktorého bolo poskytnutie príspevku, však v danom prípade nešlo. Žalobcovia bez toho, aby išlo o povinnosť, poskytli žalovanému vopred príspevok, ktorého vrátenie podmienili

nedodržaním termínu splnenia povinnosti zo strany žalovaného. To znamená, že právo žalobcov na plnenie zo zmluvy nebolo podmienené ich povinnosťou plniť žalovanému.

1.6. V závere rozsudku súd prvej inštalácie uviedol, že žalovaný nedodržiaval termín vybudovania inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie v lehote, na ktorú sa zaviazal v kúpnej zmluve, ako i v nepomenovanej zmluve, čo aj sám potvrdil vo svojej výpovedi. Inžinierske siete dobudoval a skolaudoval v roku 2012, t. j. dva roky po lehote, na ktorú sa zaviazal v kúpnej zmluve a prístupová komunikácia nebola ako stavba vybudovaná a ani skolaudovaná ani do termínu ohliadky dňa 16.05.2018, t. j. 8 rokov po uzavretí kúpnej zmluvy. Navyše žalovaný potvrdil, že prístupovú cestu nevybudoval v súlade s projektovou dokumentáciou. Žalovaný si bol nedodržaním termínu dokončenia sietí aj prístupovej cesty plne vedomý skutočnosti, že bude musieť prevzatý príspevok vrátiť. Táto skutočnosť vyplýva aj z uzavretej dohody o urovaní sporu. Nesplnením tohto záväzku došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu z právneho titulu, ktorý odpadol v súlade s § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má povinnosť bezdôvodné obohatenie vo výške 11.900,- eur vydať.

1.7. Okresný súd priznal žalobcom úrok z omeškania, keďže sa žalovaný dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia odo dňa nasledujúceho po dni 30.07.2010, do ktorého mal vrátiť poskytnutý príspevok (do 30 dní od dátumu 30.06.2010) v prípade, že nedodrží lehotu na vybudovanie všetkých inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie. Úrok z omeškania priznal vo výške 9 % ročne (8 % + 1), platnej k uvedenému dňu.

1.8. O náhrade trov konania súd prvej inštalácie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a plne úspešným žalobcom priznal proti žalovanému plnú náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej iba „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 16. apríla 2019 č. k. 5Co/17/2019-387 (v poradí druhým) potvrdil odvolaním žalovaného napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie a žalobcom priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.1. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval takmer celé odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštalácie konštatujúc, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, preto obmedzil odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštalácie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP. V bode 46. odôvodnenia odvolací súd dodal, že súd prvej inštalácie v konaní postupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) a vykonal dokazovanie naznačeným smerom. Súd prvej inštalácie odstránil pochybnosti, na ktoré poukazoval odvolací súd ohľadne uzatvorenej dohody o urovaní zo dňa 07.07.2014. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dohoda o urovaní bola uzatvorená medzi stranami sporu ako dohoda podľa § 585 CSP. Základným účelom dohody o urovaní je autonómna úprava práv a povinností, ktoré sú medzi účastníkmi záväzkového vzťahu sporné alebo pochybné. Strany, prípadne aj bez zisťovania skutočného stavu veci, navzájom ustúpia zo svojich požiadaviek tým, že niečo dajú (dare), konajú (facere), strpia (pati) alebo sa niečoho zdržia (omittere), aby sa vyhlili možnému sporu alebo aby ukončili už začatý spor. V predmetnom prípade sa žalobcovia podľa uzavretej dohody o pokonávke vzdali časti svojho práva (nebudú si voči žalovanému nárokovat' zaplatenie úrokov z omeškania) a žalovaný sa zaviazal uhradiť časť svojho dlhu v dvoch splátkach, ktorý týmto potvrdil. V tomto smere mal odvolací súd za nemysliteľné, aby žalovaný so žalobcami takto formulovanú dohodu o urovaní uzatvoril, pokiaľ by sporných 11.900,- eur bolo len súčasťou kúpnej ceny určenej na inžinierske siete. Na doplnenie odvolací súd uviedol, že ani do rozhodnutia o odvolaní žalovaného nie sú vybudované všetky inžinierske siete a nie je skolaudovaná prístupová komunikácia k pozemku žalobcov, tak ako sa na to žalovaný v potvrdení o prevzatí 11.900,- eur zo dňa 16.09.2009 zaviazal. Odvolací súd potom napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

2.2. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalobcom priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštalácie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie namietajúc, že mu nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Za vadu konania označil nerešpektovanie

súdmi v základnom konaní skôr vysloveného záväzného právneho názoru vysloveného krajským súdom v skoršom zrušujúcom uznesení sp. zn. 5Co/24/2016-250 z 01.03.2017 o synalagmatickom právnom vzťahu strán sporu. Súdu prvej inštancie vytkol, že svoj bezdôvodný odklon od záväzného právneho názoru odvolacieho súdu presvedčivo neodôvodnil a odvolací súd sa týmto odklonom vôbec nezaoberal. Žalovaný už v odvolaní zo dňa 02.10.2018 zdôraznil, že faktické vybudovanie sietí a prístupovej komunikácie (nie ich kolaudácia) v čase vyhlásenia rozsudku okresného súdu je podstatné pre správne posúdenie veci v intenciách záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, pretože vrátenie tohto plnenia je z povahy veci nemožné. Za arbitrárne žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) označil tvrdenie odvolacieho súdu o tom, že súd prvej inštancie v konaní postupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu.

3.1. Dovolateľ vytkol nerešpektovanie procesných ustanovení o skutkovom základe rozhodnutia a o dokazovaní zo strany odvolacieho súdu, ktorý v ods. 48. rozsudku uvádza zistenia (tvrdenia) o tom, že ani do jeho rozhodovania nie sú vybudované všetky inžinierske siete a nie je skolaudovaná prístupová komunikácia k pozemku, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní. Ku dňu vyhlásenia rozsudku okresného súdu boli siete a prístupová komunikácia vybudované, čo žalobca preukázal fotografiami predloženými na pojednávaní konanom dňa 26.06.2018.

3.2. Za svojvoľné (arbitrárne) dovolateľ označil vysvetlenie odvolacieho súdu k dohode o urovaní zo dňa 07.07.2014, lebo právna kvalifikácia tejto dohody nemohla byť podľa dovolateľa zistená vykonaným dokazovaním, nakoľko žalovaný namietol jej neplatnosť. Bez ohľadu na to, či ide o dohodu podľa § 570 alebo podľa § 585 Občianskeho zákonníka, v jej obsahu chýba výslovný prejav žalovaného o záväzku z urovnania, ktorým má byť nahradený doterajší záväzok (§ 585 ods. 3 Občianskeho zákonníka), preto dohoda nemôže byť platná. Ak by bola táto dohoda platná, záväzok z nej nebol predmetom konania vymedzeným žalobcami. Odvolací súd sa navyše k námietkam žalovaného voči platnosti dohody o urovaní ani nevyjadril.

4. Žalobcovia sa vyjadrili tak, že navrhujú dovolanie žalovaného odmietnuť, alebo ako nedôvodné zamietnuť. V konaní pred okresným ani krajským súdom podľa ich názoru nebolo porušené nijaké žiadne hmotnoprávne ani procesné právo žalovaného, nedošlo v nich k nesprávnemu procesnému postupu. Odvolací súd nie je podľa názoru žalobcov viazaný svojím predchádzajúcim právnym názorom, vyjadreným na základe dovtedy vykonaného dokazovania a dovtedy zisteného skutkového stavu. Okresný súd na základe nového dokazovania zistil nový skutkový stav, na základe ktorého rozhodol vo veci samej a odvolací súd sa s novým dokazovaním, skutkovým stavom a právnym posúdením v celom rozsahu stotožnil, ako vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku. Aj keby žalobcovia teoreticky pripustili synalagmatickú povahu záväzku žalovaného, do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie nemali a ani do dnešného dňa nemajú možnosť využívať legálne prístupovú komunikáciu k rodinnému domu, lebo nie je skolaudovaná. Bez kolaudácie sa žiadna stavba nedá a nemá používať, a tak prístupová komunikácia z právneho pohľadu nie je postavená, aj keby bola vybudovaná v zmysle pôvodnej projektovej dokumentácie, čo nie je. Žalovaný sa zaviazal v prípade nevybudovania sietí a komunikácie do 30.06.2010 vrátiť príspevok 11.900,- eur do 30 dní. Prevzatie tohto príspevku žalovaným na základe nepomenovanej zmluvy, uzatvorenej s rozvázovacou podmienkou, bolo v súdnom konaní riadne preukázané dôkazmi, ktoré žalobcovia vo vyjadrení vymenovali. Nevrátením sumy 11.900,- eur vzniklo žalovanému bezdôvodné obohatenie (majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol). Žalobcovia zdôraznili povinnosť posudzovania právneho úkonu podľa jeho obsahu v súvislosti s ich tvrdením, že dohoda o urovaní je platný právny úkon. Uviedli tiež, že podľa ich názoru odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie riadne, s poukazom na § 387 ods. 2 a § 393 ods. 2 CSP. V závere vyjadrenia žalobcovia navrhli, aby im bola prisúdená náhrada trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej aj „najvyšší súd“ príp. „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

6.1. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

7. V dovolacom prieskume týkajúcom sa námietky dovolateľa o nerešpektovaní právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení sp. zn. 5Co/24/2016-250 z 01.03.2017 o synalagmatickom právnom vzťahu strán sporu dovolací súd zistil jej neopodstatnenosť.

7.1. Podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Uvedené zákonné ustanovenie vyjadruje tzv. inštančnú alebo kasačnú záväznosť znamenajúcu, že súd nižšieho stupňa je povinný pri nezmenených skutkových a právnych okolnostiach veci akceptovať vyslovený právny názor vyššieho súdu. Princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu sa ale nemusí uplatniť, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor nemožno rešpektovať. Preto je povinnosťou odvolacieho súdu podrobne a jasne inštruovať súd prvej inštancie, ako má po zrušení veci postupovať.

7.2. V odseku 20. označeného rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý citoval aj dovolateľ v dovolaní, odvolací súd vyslovil, že žalobe nebude možné s poukazom na § 560 Občianskeho zákonníka vyhovieť „ak sa preukáže, že inžinierske siete a prístupová komunikácia už boli vybudované a žalobcovia majú možnosť ich využívať...pri synalagmatických záväzkoch nie je možné požadovať vrátenie plnenia z týchto záväzkov, ak nemožno obnoviť pôvodný stav pred plnením týchto záväzkov u všetkých ich nositeľov....“. Kontext uvedeného zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu dosvedčuje, že krajský súd tento právny názor vyslovil iba na doplnenie problematiky. Navyše, z takejto formulácie odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu jasne a bez akejkoľvek pochybnosti vyplýva, že odvolací súd upriamil pozornosť na potrebu posudzovania právneho vzťahu strán sporu ako synalagmatického, ale len v prípade, ak sa preukáže (t. j. po ďalšom dokazovaní vykonanom po zrušení rozhodnutia okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie), že inžinierske siete a prístupová komunikácia už boli vybudované a žalobcovia majú možnosť ich využívať. Ako vyplýva zo skutkových zistení okresného súdu (bod 41. rozsudku okresného súdu zo dňa 26.06.2018), žalovaný nedodrжал termín vybudovania inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie, na ktorý sa zaviazal v kúpnej zmluve, ako i v nepomenovanej zmluve, čo aj potvrdil vo svojej výpovedi. Inžinierske siete žalovaný dobudoval a skolaudoval v roku 2012 a prístupová komunikácia nebola ako stavba vybudovaná ani skolaudovaná ani do termínu ohľadky okresným súdom dňa 16.05.2018. V čase vyhlásenia rozsudku okresného súdu teda vybudovanie inžinierskych sietí ani prístupovej komunikácie preukázané nebolo, preto nemohlo dôjsť k porušeniu inštitútu kasačnej záväznosti rozhodnutia odvolacieho súdu rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré bolo vydané po zrušení jeho skoršieho rozhodnutia odvolacím súdom.

7.3. Iba pre dokreslenie dovolací súd udáva, že v odvolaní žalovaný tvrdil, že v deň rozhodnutia okresného súdu (26.06.2018) bola prístupová komunikácia s betónovým povrchom vybudovaná v celej svojej dĺžke, žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že doteraz nemajú možnosť legálne využívať prístupovú komunikáciu k rodinnému domu, pretože žalovaný o jej kolaudáciu ani nepožiadaval. Súd prvej inštancie v ods. 40. odôvodnenia svojho rozsudku ale vysvetlil, že „synalagmatický záväzkový právny vzťah v zmysle § 560 prvej vety Občianskeho zákonníka vznikne len v prípade, že si účastníci podľa zmluvy majú poskytnúť vzájomné plnenia súčasne, t. j. k rovnakému okamihu. Uviedol, že toto

ustanovenie nemožno aplikovať na každú zmluvu, vzťahuje sa iba na prípady, keď je právo jedného účastníka zmluvy na plnenie podmienené (závislé) od jeho povinnosti plniť druhému účastníkovi. Ustanovenie § 560 druhá veta Občianskeho zákonníka sa týka prípadu, keď jeden z účastníkov zo vzájomne zaväzujúceho záväzku je povinný plniť vopred. Takáto povinnosť môže vyplývať zo zmluvy alebo ju môže založiť zákon. Žalovaný sa môže v tomto konaní brániť námietkou nesplnenej zmluvy, t. j. tým, že samotný žalobca ešte neplnil ani neponúkol plnenie. O takýto prípad synalagmatického právneho záväzku, dôsledkom ktorého bolo poskytnutie príspevku však v danom prípade nešlo, mohlo by sa vzťahovať len v prípade, že by si žalobcovia uplatnili právo na plnenie z uzavretej kúpnej zmluvy. V danom prípade žalobcovia bez toho, aby išlo o povinnosť, poskytli žalovanému vopred príspevok, ktorého vrátenie podmienili nedodržaním termínu splnenia povinnosti zo strany žalovaného. To znamená, že právo žalobcov na plnenie zo zmluvy nebolo podmienené od ich povinnosti plniť žalovanému“. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom okresného súdu stotožnil v bode 45. dovolaním napadnutého rozsudku (poukazom na § 387 ods. 2 CSP) a dovolateľ takéto právne posúdenie sporu dovolaním (podľa § 421 ods. 1 CSP pozn. dovolacieho súdu) nenapadol, preto sa dovolací súd jeho správnosťou nemohol zaoberať.

8. Pretože v ďalšej časti dovolania dovolateľ namietal arbitrárnosť a nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu a skutočnosť, že jeho záver o nevybudovaní inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie ku dňu vyhlásenia odvolacieho rozhodnutia nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, dovolací súd pristúpil k posúdeniu argumentačnej udržateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu z pohľadu, či napĺňa záruky garantujúce, že výkon spravodlivosti v danom prípade nie je arbitrárny (svojvoľný), teda takéto práva strany sporu na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré je imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces i práva na súdnu ochranu.

9. Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach, aktuálne napr. v uznesení sp. zn. III. ÚS 44/2022 zo dňa 27. januára 2022 uviedol, že arbitrárnosť sa v zásade môže prejavovať vo dvoch podobách. Procesná arbitrárnosť je hrubým alebo opakovaným porušením zásadných ustanovení právnych predpisov upravujúcich postup orgánu verejnej moci, hmotnoprávna (meritórna) arbitrárnosť sa prejavuje ako extrémny nesúlad medzi právnym základom pre rozhodovanie vecí a závermi orgánu verejnej moci, ktoré sú vo vzťahu k tomuto právnemu základu neobhájiteľné všeobecne akceptovateľnými výkladovými postupmi (II. ÚS 576/2012). Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že arbitrárnosť (i zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí) všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prejednávaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. IV. ÚS 115/03). Pritom uvedené nedostatky musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). O zjavnú neodôvodnenosť alebo arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide spravidla vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

10. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Povinnosťou súdu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 220 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne *Kraska c/a Švajčiarsko* z 29. apríla 1993, Séria A, č.

254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 09. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

11. Dovolací súd dospel k záveru, že potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Z odôvodnení oboch rozhodnutí sú zrejmé právne úvahy odvolacieho i prvoinštančného súdu, ktoré viedli k prijatiu konečného záveru v prejednávanej veci. Súd prvej inštancie uviedol, čo je predmetom konania, aké skutočnosti tvrdili sporové strany, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, jasne a zrozumiteľne vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, a teda z akého skutkového stavu veci vychádzal, ako vec právne posúdil a zároveň sa vysporiadal s podstatnými vyjadreniami a námietkami žalovaného. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, keď v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Pritom platí, že súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

11.1. V konkrétnostiach, vychádzajúc z dovolacích tvrdení žalovaného dovolací súd udáva, že súd prvej inštancie, keďže sa neodklonil od záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (viď bod 7.2. tohto rozsudku dovolacieho súdu), nemohol neexistujúci odklon od kasačnej záväznosti ani presvedčivo odôvodniť a odvolací súd sa ním nemohol zaoberať.

11.2. Námietka dovolateľa, že odvolací súd uvádza vo svojom rozhodnutí bez vykonaného dokazovania záver, že ani do rozhodnutia súdu o odvolaní nie sú vybudované všetky inžinierske siete a nie je skolaudovaná prístupová komunikácia k pozemku žalobcov tak, ako sa na to žalovaný zaviazal v potvrdení o prevzatí sumy 11.900,- eur zo dňa 16.09.2009, je vo vzťahu k meritu veci nerelevantná. Nosné skutkové a právne posúdenie jadra sporu spočívalo v závere súdov nižších inštancií o nesplnení povinnosti žalovaného uhradiť žalobcom sumu 11.900,- eur, na čo sa zaviazal podľa potvrdenia zo 16.09.2009 v lehote do 30 dní v prípade, ak do dohodnutého termínu 30.06.2010 nevybuduje inžinierske siete a prístupovú komunikáciu k ich pozemku. K riadnemu a úplnému splneniu tohto záväzku v podobe vybudovania inžinierskych sietí a prístupovej komunikácie k rodinnému domu žalobcov žalovaným nedošlo nielen do dohodnutého dátumu 30.06.2010, ale ani do 16.05.2018 (ohľadka na mieste samom vykonaná súdom prvej inštancie), teda počas takmer 8 rokov.

11.3. Vo svetle uvedeného treba pristupovať aj k námietke arbitrárnosti a vecnej nesprávosti vysvetlenia odvolacieho súdu k dohode o urovaní zo dňa 07.07.2014. K uzatvoreniu dohody o urovaní došlo počas prebiehajúceho zdlhavého súdneho konania v snahe žalobcov a žalovaného nájsť prijateľné riešenie sporu. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcom žalovanú istinu 11.900,- eur a trovy konania, žalobcovia netrvali na zaplatení úroku z omeškania a zaviazali sa v prípade splnenia záväzku žalovaného vziať žalobu späť. Dovolateľom neskôr namietaná právna kvalifikácia a neplatnosť tejto dohody nebola vo vzťahu k meritu sporu - existencii povinnosti žalovaného zaplatiť istinu 11.900,- eur v zmysle dohody zo dňa 16.09.2009 (dovolateľ právne posúdenie plnenia ako bezdôvodného obohatenia nižšími súdmi nenamietal, preto ho dovolací súd nepreskúmaval) rozhodujúca (kľúčová). Na existencii (platnosti) dohody strán sporu zo dňa 07.07.2014 skutkové ani právne posúdenie sporu ani konečné rozhodnutie nespočíva, súdy v základnom konaní ju len hodnotili (vo vzájomnej súvislosti s ďalšími dôkazmi) ako jeden z mnohých dôkazov svedčiacich o existencii povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom žalované plnenie (body č. 37. a 39. rozsudku okresného súdu a bod č. 47. rozsudku odvolacieho súdu). Nad rámec uvedeného dovolací súd v odpovedi na otázku dovolateľa (hoci irelevantnú pre merito veci)

udáva, že odvolací súd sa síce k žalovaným ako odvolateľom tvrdenej neplatnosti dohody o urovnaní zo dňa 07.07.2014 nevyjadril explicitne, no zaoberal sa právami a povinnosťami, ktoré na seba prijali zmluvné strany, v už spomínanom bode 47. odôvodnenia svojho rozsudku upriamiac pozornosť na to, že súd prvej inštancie odstránil pochybnosti, na ktoré upriamil odvolací súd pozornosť v skoršom rozhodnutí.

12. Dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom, posudzujúc jeho dovolanie aj podľa obsahu (§ 124 CSP) dospel k záveru, že je daná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, ale dovolanie nie je dôvodné. Dovolací súd v konaní pred súdmi nižších inštancií vadu zmätočnosti, ktorá by bola porušením práva žalovaného na spravodlivý proces, nezistil. Dovolací súd preto dovolanie podľa § 448 CSP zamietol.

13. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 rovnakého zákona. V dovolacom konaní boli plne úspešní žalobcovia, preto im dovolací súd spoločne a nerozdielne (procesné spoločenstvo žalobcov nie je samostatné) od žalovaného priznal náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

14. Tento rozsudok prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.